

med njimi izbere najbolj stabilna. V slovenski populaciji malega zvončka jih je res veliko, kar nazorno dokazuje avtor v svoji knjigi.

Avtor je poimenoval 98 sort po svoji lastni presoji, kar mu dovoljuje ICNCP 2004, ker je to moralna pravica avtorja. Sorte so razvrščene po lastnostih v 9 skupin, nekatere od teh na podskupine, ki jih je skupaj 14. Nepričakovano veliko sort razlaga s: Hipoteza, da ob tako številčnih lokalnih populacijah navadnega malega zvončka, kot v Sloveniji so, lahko najdemo nekaj posebnosti, se je izkazala kot pravilna in je do sedaj celo preseгла pričakovane razlike. Nikakor pa niso vse možnosti in variante opažene, kar potrjujejo vsakoletno novo odkrivanje posebnosti.

Knjiga bo zanesljivo velika promocija za avtorja in Slovenijo, odmevala bo v strokovnih hortikulturnih krogih in med ljubitelji zvončkov po svetu. Mimo te knjige več ne bo mogel noben avtor, ki se bo ukvarjal z malim zvončkom, prepričan sem, da bo g. Jožetu Bavconu hitro pošla zaloga knjig. Želimo si lahko samo, da bo tako temeljito pregledal še več rodov.

ALEKSANDER ŠIFTAR

Wilhelm Voss: Poskus zgodovine botanike na Kranjskem (1754 do 1883)

Wilhelm Voss, 2008: Poskus zgodovine botanike na Kranjskem (1754 do 1883) [Versuch einer Geschichte der Botanik in Krain (1754 bis 1883)]. Celjska Mohorjeva družba, Celje, 273 str. ISBN: 978-961-218-788-0. Prevod: M. Zorman, avtorja dodatnih besedil: T. Wraber in A. Božič. Cena: 27 evrov.

Prav pred nedavnim je pri Celjski Mohorjevi družbi izšel za zgodovino slovenske botanike pomemben prevod Vossovega dela »Versuch einer Geschichte der Botanik in Krain (1754 bis 1883)«. Vsekakor ključno delo za poznavanje in razumevanje zgodovine zgodnjega obdobja moderne (po 1753) botanike na območju današnje Slovenije smo tako dobili v obliki faksimilirane originalne izdaje, ki je izšla v dveh delih v letih 1884 in 1885, tej pa sledi slovenski prevod M. Zormana ter na koncu Redakcijsko poročilo in komentar T. Wraberja.

Prevod in ponatis tega dela po več kot stodvajstih letih je gotovo pomemben temelj za razumevanje prvih desetletij »polinejske« botanike, kljub neobetavnemu naslovu zadnjega poglavja pa je prav ta del, ki ga je napisal T. Wraber, resnično izčrpno kritičen pogled odličnega poznavalca slovenske botanike tako na prevod kot tudi na Vossovo pisanje, hkrati pa nam predstavlja tudi W. Vossa z življenjepisom in njegovo popolno bibliografijo.

Voss je v svojem delu zbral in kritično obdelal resnično obsežno zbirko podatkov o botanikih, ki so delovali na območju Kranjske, ter o botaniki kot stroki in zanjo pomembnih ustanovah (knjižnicah, vrtu, muzeju...), priložil pa tudi zelo izčrpen seznam botaničnih virov, ki se iz tega obdobja nanašajo na obravnavano območje. Številne predstavljene botanike po imenu kar dobro poznamo, npr. Scopolija, Wulfna, Hacqueta, K. Zoisa, Hladnika, Freyerja, nekaj pa je skoraj pozabljenih. Zanimivi so tudi kritični komentarji, kot na primer o Fleischmannu, da je njegov seznam »...slabo izpolnil pričakovanja, ki so jih gojili floristi«.

Majhna nerodnost pri sicer tehnično lepo pripravljeni knjigi precej bode v oko: na zunanji platnici je naslov »Botanika na Kranjskem«, na prvi notranji strani »Zgodovina botanike na

Kranjskem«, šele v kataložnem zapisu o publikaciji in na naslednji (3.) strani pa je pravi naslov nemškega izvirnika in njegovega prevoda.

O Vossovem delu je vsekakor že sodila zgodovina, kot pomembnega in vplivnega botanika in mikologa ga predstavlja tudi T. Wraber, ki je s svojim prispevkom celotni knjigi pritaknil piko na »i«. Lahko si torej le želimo, da se prav omenjeni čimprej loti naslednjega zgodovinskega obdobja in v podobnem delu predstavi slovensko botaniko in botanike po letu 1883.

NEJC JOGAN